

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. P. Ignatii Qui Religionem Clericorum Societatis lesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Ipris Flandrorum, 1612

11. Ignatij felix exitus, sepultura, oris & corporis conformatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45048

cetera, quibus procul dubio fractus debilitatusque succumberet, nisi Dei ope sustentaretur; qui ita leuabat Ignatium, ut quò esset infirmior, inque onere tam graui quo magis humano esset auxilio destitutus, eò maiorem præferret alacritatem, Deique virtus magis in eius infirmitate splenderet. Denique B. Pater animi virtute corporis debilitatem subleuabat, huius vitæ labores patienter ferebat, ex vnius diuinæ nutu voluntatis suam pendere desiderans. Sed quamuis ita se res haberet, tanta cupiditate tamen Dei videndi fruendique ardebat, ut nunquam de morte sine lacrymis gaudio fluentibus cogitaret.

CAPVT. X.

Ignatij felix exitus, sepultura, oris & corporis conformatio.

Quamobrem ingrauescente iam ætate, morbis oppressus, turbulentis ecclesiæ temporibus afflictus, Christique intuendi desiderio, gemitibus eum obsecrauit, ut huius vitæ
exilio

exilio liberatus, eò migrare sibi lice-
 ret, vbi liberius laudes eius decanta-
 ret beatoque cōspectu frueretur. Nec
 irritas fuisse preces signis haud dubiis
 intellexit. Scriptis enim litteris ad
 Dominam Leonoram Mascarenam,
 quæ Patris ipsius erat studiosissima &
 Catholici Hispaniarum Regis Philip-
 pi II. pueritiæ præfuerat, ei ad extre-
 mum valedixit, addiditque (vt ipsa
 mihi narrauit) has esse litterarum sua-
 rum postremas, seque in cælo maiori
 impostero studio salutem eius cura-
 turum. Tametsi igitur grauiori morbo
 non vrgeretur, qui domesticos aliqua
 mortis imminentis suspicione percel-
 leret, sed tantummodo solita debili-
 tate langueret, cum tamen extremum
 sibi diem aduentare præsentiret, ani-
 mum confessione expiauit, & cælesti-
 bus epulis refecit; quod ei solemne
 erat, quoties rem ipse diuinam facere
 non posset; deinde tertio Kal. Aug. sub
 vesperam P. Ioannem Polancum, quo
 in scribendis litteris vsus fuerat admi-
 nistro, tale nihil opinantem voca-
 uit, eique animo tranquillo obitum
 sibi

sibi instare prædixit; quamobrem suo nomine summum Pontificem mature adiret, ab eoque post religiosa pedum oscula, faustam sibi preceationem peccatorumque indulgentiam impetraret, quò lætior & securior migraret è corpore. Eam verò summus Pontifex admodum libenter magnaue significatione tum amoris, tum doloris impertiiuit.

Aduocati deinde medici, cum nullum ab eo morbo periculum esse dicerent, siluit Ignatius: nam qua erat animi demissione, dona Dei quibus erat præditus, futurique præscientiam ostentare nolebat, quare suam medicis libertatem relinquere statuit, eorumque sequi iudicium quidquid tandem illi præscriberent. Itaque postridie manè, prima ab ortu solis hora prid. Kal. Aug. c. d. lvi. feria hebdomadæ secunda, sublatis manibus, sereno vultu, oculis in cælo defixis, voce menteque appellato **I E S U** nomine, animam suo reddidit conditori. Vir modestia planè mirabili, quam ad vitæ finem vsque seruauit. Cùm enim

Dies
obitus
eius
vlt.
Iulij
1556

extres

extremum obitus sui diem non ignos-
 raret, animum tamen inducere non
 potuit, vt, quod in eius erat arbitrio
 vicarium sibi sufficeret, aut filios ad
 eos exhortandum vocaret, faultaue
 precatone prosequeretur, aut alio
 quopiam fungeretur officio Patris,
 prorsus quasi omnium infimus esset,
 nec vllam operam ad constituendam
 Societatem contulisset.

Ætatis agebat cum discessit annum
 sexagesimum quintum, à conuersione
 trigessimũ quintum quos in extrema
 paupertate, pœnitentia, peregrinatio-
 nibus, litterarum studiis, vexationi-
 bus, vinculis, compedibus, laboribus,
 ærumnisque traduxit, quæ omnia pro
 Christo summa lætitia animique mag-
 nitudine pertulit. Conatus est item
 dæmon & cuiusque generis aduersarij
 totis eum viribus affligere, susceptis-
 que ad Dei gloriam conatus eius dis-
 turbare, sed inuictò animi robore
 omnibus Dei beneficio superior sem-
 per euasit. Vixit annis sex & decem à
 confirmata Societate, quam interea
 multiplicatam vidit & toto propemo-
 dum

dum orbe diffusam. Duodecim pro-
 uincias constitutas reliquit, Lusitania, Pro-
 Castellæ, Aragoniæ, Bœticæ, Italia uin-
 quæ Galliam Cisalpinam Hetruriam- cias &
 que complectitur, Neapolis, Sicilia, do-
 Germaniæ tum superioris tum inferio- mos
 ris, Gallia, Brasilia, India quæ ad or- tatis
 tum est, in quibus tum Societatis vel quot
 collegia vel domicilia centum nume- titas
 rabantur. Luxit Romana ciuitas vni- reli-
 uersa mortem huius admirandæ sanc- querit.
 titatis viri, sed eius in primis filij qui
 Romæ tunc erant, ceterique vniuersi.
 Illius tamen mortui, vel vt verius
 dicam viuentis, opem auxiliumque
 senserunt. Nam ex illius obitu suauissi-
 mus quidam in vniuersa Societate do-
 loris sensus est consecutus, lacrymæ
 iunctæ cum gaudio, desiderium sanctæ
 spei plenum, vigor & robur animo-
 rum passim excitatum, ita vt omnes
 laborandi pro Christo, grauique ac
 difficilia patiendi noua quadam arde-
 re cupiditate viderentur. Eius corpus
 in templo nostro S. Mariæ de Strata
 ad dexteram aræ summæ Kal. Aug.
 humili sepulcro mandatum est. Anno
 verò

Sepul-
tura
eius
corpore
risque
trans-
latio.

verò MD. IX. LXIX. ara loco mota,
primùm in aduersam eiusdem ædis
partem translatum. Inde rursus anno
MD. IX. LXXXVII. XIII. Kal. Decemb.
qui dies S. Pontiano consecratus est,
in ædem sumtuosam professæ domus
ab Alexandro Farnesio Cardinali nu-
per exstructam. Tumulo conditum
fuit ad altaris dexteram in arca plum-
bea, planumque saxum impositum,
muro verò nigrum politumque mar-
mor insertum, & hæc incisa inscrip-
tio.

D. O. M.

*Ignatio Societatis I E S V
Fundatori: Obdormiuit in
Domino ætatis sue anno
LXV. confirmati à Sede
Apostolica ordinis XVI. Sa-
lutis humanæ MD. IX. LVI.
pridie Kal. August. eius in
Chri-*

*Christo filij Parenti optimo
posuere.*

Nunc ibi piè colitur corpus huiusce
B. Patris ab omnibus non modò filiis,
sed vniuerso populo curiaque Roma-
na, atque aliis qui eo religionis causa
ventitant. Mouentur enim admirabili
sanctitate vitæ rebusque mirabilibus
quas Deus ad illustrandum eius apud
homines nomen, eiusdem precibus
efficit, copiosissimisque fructibus qui
à filiorum sudore laboribusque toto
terrarum orbe nascuntur. Neque non
vident radicem quæ plantas eiusmodi
genuit quam perfectissimam esse
oportere; vberrimum Deoque gratis-
simum fontem, è quo fluxerunt illæ
abundantes ac salutare aquæ virtu-
tum atque doctrinæ, ad aridam huius
mundi irrigandam, quæ innumerabiles
alioqui spinas & herbas frugibus ini-
micas effunderet. Fuit mediocri sta-
tura, ore venusto, fronte lata neque
rugosa, depressis oculis, palpebris vi
lacrymarum contractis & corrugatis,
modicis auribus, naso maiore & aqui-
lino,

D lino,

lino, colore nec albo nec fusco sed utroque mixto & temperato, caluitie veneranda, vultus illi iucundè grauis & grauiter iucundus, quique intuentes specie quadam & conformatione recrearet, grauitate componeret. Ex altero crure nonnihil claudicabat, quod accepto vulnere demtoque osse paullo contractius erat, honestè id tamen & quod incedendi moderatio-
ne tegeret.

CAPVT. XII.

De precipuis eius virtutibus, humilitate præsertim sui que contemptu.

ENimuerò quis admirabilem contentum virtutum eius pro dignitate commemoret? quis cælestes opes quibus eum Deus locupletauit, cælestia dona quibus ornauit? pœnitentiæ grauitatem? perfectam contemptio-
nem rerum humanarum? eximiam animi demissionem? inuictam patientiam? amabilem mansuetudinem? prudentiam singularem? suauem & efficacem gubernandi rationem? constan-
tiam in rebus aduersus? robur in iis
quæ